

Πανηγυρικός Εσπερινός των Αγίων Αναργύρων στο Νησί Ημαθίας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το εσπέρας της Πέμπτης, 31ης Οκτωβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Πηγήν ιαμάτων έχο-ντες, άγιοι Άνάργυροι, τάς ίάσεις παρέχετε πᾶ-σι τοῖς δεομένοις».

Άρκετές φορές μέσα στη διάρκεια τοῦ χρό-νου ἡ Ἐκκλησία μας τι-μᾶ, δυ-ά-δες άγίων, τούς όποι-ους συν-δέει ἕνα κοινό όνομα, όνομα πού προ-έρχεται από μία βασική ιδιότη-τα πού χαρακτή-ριζε τή ζωή τους. Όνο-μά-ζονται «άνάρ--γυ-ροι», άν-θρω-ποι δηλαδή πού δέν εἶχαν σχέ-ση μέ τά χρήματα καί δέν ἦταν προσκολλημένοι σέ αὐτά, άνθρω-ποι πού προσέφεραν τήν ἴαση καί τή θεραπεία

στούς συνανθρώπους τους δω----ρεάν.

Τά όνόματά τους διά-φο--ρα· και ανάμεσά σ' αυ-τούς και οί δύο άνάρ-γυροι άγιοι πού τιμοϋμε σή-με-ρα, οί άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός. Δύο θαυ-ματουργοί ιατροί, πού θε-ρά---πευ-αν όχι μόνο έν ζωή τίς άσθέ-νειες τών ανθρώπων, αλλά συνε-χίζουν και μετά θάνα-τον νά θαυ-μα-τουργοϋν άπαλλάσσοντας τούς αι----τουμένους άπό τίς ά-σθένειές τους, όπως χα--ρακτηριστικά σημει-ώ-νει ό ιερός συναξα-ρι-στής: «Εί και παρήκαν γήν Άνάργυροι δύο, πλη-ροϋσιν ώς πριν και πάλιν γήν θαυ-μάτων».

Τήν αίτία τών πολλών τους θαυ-μά-των μάς άπο--καλύπτει ό ιερός ύμνο-γράφος στό τροπά-ριο πού άκούσαμε προηγούμενος: «πη-γήν ιαμάτων έχον-τες ... τάς ίάσεις παρέ--χετε». Και ή πη-γή τών ιαμά-των δέν είναι άλλη άπό τή χάρη τοϋ Θεοϋ, τήν όποία έχουν πλούσια οί άγιοι.

Σέ αυτή τήν χάρη άνα-φέρεται ό ίδι-ος ό Χρι-στός λέγο-ντας: «ό πι-στεϋων εις έμέ ... ποτα-μοί έκ τής κοι-λίας αυ-τοϋ ρεύσουσιν ύδα-τος ζώντος».

Αυτή ή χάρη τοϋ Θεοϋ είναι ή πρόξενος τών ιαμάτων πού έκπη-γάζουν άπό τά ιερά λεί-ψανα τών άγίων Άναρ-γύρων. Η χάρη τοϋ Θε-οϋ είναι αυτή πού θαυ-μα-τουργεϊ διά τής έπι-κλή-σεως τοϋ όνόματός τους.

Ίσως κάποιοι όμως ρω--τήσουν: Μόνο αυτοί οί άγιοι έχουν τή χάρη τοϋ Θεοϋ και θαυμα-τουρ--γοϋν και θεραπεύ-ουν; Ασφαλώς όχι. Όλοι οί άγιοι έχουν τή χάρη, αλλά και άκόμη όλοι όσοι πιστεύουν στόν Θεό έχουν τή χά-ρη του, κατά τή δια----βε-βαί-ωση τοϋ Κυ-ρίου μας. Ό-μως δέν έχουν όλοι τήν ίδια χάρη, διότι ή χάρη τοϋ Θεοϋ ύπάρχει «κα-τά τό μέτρον τής δω-ρεάς». Άνά-λο-γα, δηλα-δή, μέ τήν πίστη, τή ζωή, τήν άσκηση ή τό μαρ-τύ-ριο λαμβά-νουν οί άν-θρω-ποι και οί άγιοι τή χά-ρη τοϋ Θεοϋ.

Αυτό είναι τό πρώτο ση-μείο πού διαφορο-ποι--εϊ τή μία και κοινή χά-ρη τοϋ Θεοϋ πού δί-δεται και ύπάρ-χει στούς άγίους και κατ' έπέ-κτα-ση στούς πιστούς.

Τό δεύτερο σημείο είναι ότι ή χά-ρη δέν έ-νερ--γεϊ σε όλους μέ τόν ίδιο τρόπο. Ό άπόστο-λος Παϋλος μάς έξηγεϊ ότι ό κάθε ένας πού έχει λάβει τή χάρη τοϋ Θεοϋ, τήν έχει λάβει για διαφορετικό λόγο. Ό Θεός τήν δίδει πρός τό συμφέρον τών ανθρώπων και τής Έκκλησίας. Γι' αυτό και άλλος λαμβάνει τή χάρη τών ιαμάτων και άλλος τής σοφίας και τής διδασκαλίας και τής προφητείας.

Ὁ Θεός ἐπιτρέπει δηλαδή ἡ χά-ρη του νά ἐνεργεῖ μέ δια-φορετικό τρό-πο σέ κάθε ἄνθρωπο, ὥστε νά ἐκ-πλη-ρώνεται τό σχέδιό του, πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τή σωτηρία μας.

Ὁ Θεός δέν προσφέρει τή χάρη του στούς ἀν-θρώπους γιά νά μᾶς ἐν-τυ--πω-σιάσει ἢ γιά νά μᾶς κα-τα-πλή-ξει. Ὁ Θε-ός ἐπι-τρέ-πει ἡ χάρη του νά δρᾷ διά τῶν ἐκλε-κτῶν του δούλων καί τῶν ἀγί-ων αἰσθητά, ὥστε νά γίνεται ἀντι-ληπτή ἀπό τούς ἀν-θρώ-πους, διότι ἀπώ-τερος σκοπός τῆς θείας χά-ρι-τος εἶναι ἡ σω-τηρία τοῦ ἀνθρώ-που, καί σ' αὐ-τήν ἀπο-βλέπει ἡ ἔκφρασή της μέ ποι-κίλους τρό-πους, καί στή συγκε-κρι-μένη περίπτωση τῶν ἀγίων Ἀναρ-γύρων, διά τῶν θαυ-μάτων.

Πῶς ὅμως ἐπιδρoῦν οἱ ἰάσεις τῶν ἀγίων Ἀναρ-γύρων στή σωτηρία μας; Καί γιά ποιόν λόγο ἡ Ἐκκλη-σία μᾶς ὑπεν-θυ-μίζει μέ τίς πανηγύ-ρεις τους τή χάρη τῶν ἰα-μάτων πού ἔχουν λάβει ἀπό τόν Θεό;

Ἀσφαλῶς ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ πού μεταδίδεται διά τῶν ἀγίων ἐπιδρᾷ μέ διαφορετικό τρόπο σέ κάθε ἄν-θρωπο ἀνάλογα μέ τή ψυχική του κατά-σταση. Ἐπιδρᾷ ὅμως σέ ὅλους μας σέ δύο, θά μπορούσα νά πῶ, κα-τευ--θύνσεις.

Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι μᾶς ὑπεν-θυ-μίζει τήν παρουσία καί τήν ἀγά-πη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Ὁ Θεός δέν εἶναι ἀπών. Δέν εἶ-ναι κά-ποι-ος ἀπό-μακρος κύριος, ὁ ὁποῖος μόνο θά μᾶς κρί-νει. Μᾶς ἀγαπᾷ σάν ἀλη-θι-νός πατέρας καί φροντίζει νά μᾶς ἀνα-κου-φίζει καί ἀπό τούς πόνους τῆς παρού-σης ζωῆς.

Ἡ δεύ-τερη κατεύθυν-ση εἶναι ὅτι μᾶς θυμίζει πῶς αἰ-τία τῶν ἀσθε-νει-ῶν καί τῶν πόνων πού ὑφι-στά-μεθα εἶναι ἡ ἀ-μαρ--τία· καί ἀπό αὐτήν μπο--ρεῖ νά μᾶς θερα-πεύ-σει μόνο ὁ Θεός, ὁ ὁ-ποι-ος μᾶς θε-ραπεύει διά τῶν ἀγίων του καί ἀπό τίς σωμα-τικές νόσους.

Γι' αὐτό καί ἐμεῖς τι-μώντας καί ἐορτά-ζο-ντας τούς ἀγί-ους Ἀναργύ-ρους, πού εἶναι καί οἱ προστάτες τῆς ἐνορίας σας, ἄς τούς παρακαλέ-σουμε νά μᾶς χαρίσουν μαζί μέ τήν ἴαση τῶν σωμα-τι-κῶν μας πόνων καί ἀσθε--νειῶν καί τήν ἴαση τῶν ψυχικῶν μας ἀσθε-νει-ῶν, πρεσβεύ-οντας στόν Θεό πάντοτε γιά τή σω-τηρία μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK